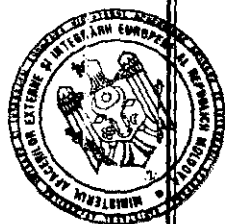

Convenția

privind recunoașterea divorțurilor
și separărilor legale

TRADUCERE CERTIFICATĂ

TEXT ÎN LIMBA MOLDOVENEASCĂ

Convenția privind recunoașterea divorțurilor și separărilor legale

(Încheiată la 1 iunie 1970)

Statele semnatare ale prezentei Convenții,

Dozind să faciliteze recunoașterea divorțurilor și separărilor legale realizate pe teritoriile lor respective,

Au decis să încheie o Convenție în acest sens, și au convenit asupra următoarelor dispoziții -

Articolul 1

Prezenta Convenție se aplică pentru recunoașterea într-un Stat Contractant a divorțurilor și separărilor legale realizate în alt Stat Contractant, care urmează procedurile judiciare sau de altă natură recunoscute oficial în acel Stat și care au efecte juridice acolo.

Convenția nu se aplică la constatări de lipsă sau decizii auxiliare pronunțate într-o hotărâre de divorț sau de separare legală; în special, aceasta nu se aplică la hotărâri referitoare la obligații financiare sau la custodia copiilor.

Articolul 2

Divorțurile și separările legale sunt recunoscute în toate celelalte State Contractante, sub rezerva celorlalte condiții din prezenta Convenție, dacă, la data intentării acțiunii în statul de divorț sau de separare legală (denumit în continuare "statul de origine") -

(1) părătul își avea reședința obișnuită acolo; sau

(2) petiționarul își avea reședința obișnuită acolo și a fost îndeplinită una din următoarele condiții

a) această reședință obișnuită a fost menținută timp de cel puțin un an, imediat înainte de intentarea acțiunii;

b) ultimul domiciliu comun obișnuit al soților era acolo; sau

(3) ambii soți erau cetățeni ai acelui stat; sau

(4) petiționarul era cetățean al acelui stat și a fost îndeplinită una din următoarele condiții -

a) petiționarul își avea reședința obișnuită acolo; sau

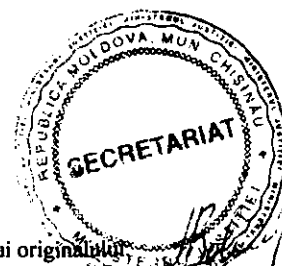
b) a locuit acolo, în mod obișnuit, o perioadă neîntreruptă de un an care, cel puțin în parte, se încadrează în cei doi ani care preced intentarea acțiunii; sau

(5) petiționarul de divorț era cetățean al acelui stat și au fost îndeplinite ambele condiții care urmează -

a) petiționarul era prezent în acel stat la data intentării acțiunii și

b) ultimul domiciliu comun obișnuit al soților a fost într-un stat a cărui legislație, la data intentării acțiunii, nu prevedea divorțul.

Articolul 3

Traducerea corespunde textului originalului

În cazul în care statul de origine folosește noțiunea de domiciliu ca dovadă de jurisdicție în chestiuni de divorț sau de separare legală, expresia "reședință obișnuită" din Articolul 2 va fi considerată ca însemnând domiciliu, conform terminologiei utilizate în acel stat.

Cu toate acestea, alineatul precedent nu se aplică pentru domiciliul de dependență al soției.

Articolul 4

În cazul în care a existat o contra-petiție, un divorț sau o separare legală care urmează unei petiții sau contra-petiții va fi recunoscut, dacă se încadrează în condițiile prevăzute de Articolele 2 sau 3.

Articolul 5

În cazul în care o separare legală conformă cu dispozițiile din prezenta Convenție a fost transformată în divorț în statul de origine, recunoașterea divorțului nu va fi refuzată pe motiv că condițiile menționate la Articolele 2 sau 3 nu mai erau îndeplinite la momentul instituirii acțiunii de divorț.

Articolul 6

În cazul în care pârâtul a apărut în cadrul acțiunii, autoritățile statului în care este solicitată recunoașterea unui divorț sau a unei separări legale sunt obligate prin constatările de fapt referitoare la competența care a fost asumată.

Recunoașterea unei divorț sau a unei separări legale nu poate fi refuzată -

- a) deoarece legislația internă a statului în care se solicită recunoașterea respectivă nu permite divorțul sau, după caz, separarea legală pentru aceleași fapte, sau,
- b) deoarece a fost aplicată o altă lege decât cea aplicabilă în conformitate cu normele de drept internațional privat din statul respectiv.

Fără a aduce atingere examinării care ar putea fi necesară pentru aplicarea altor dispoziții din prezenta Convenție, autoritățile statului în care se solicită recunoașterea unui divorț sau a unei separări legale nu vor examina temeinicia deciziei.

Articolul 7

Statele Contractante pot refuza să recunoască un divorț atunci când, la momentul în care a fost obținut, ambele părți erau cetățeni ai unor state care nu prevăd divorțul și ai nici un alt stat.

Articolul 8

Dacă, în lumina tuturor circumstanțelor, nu au fost luate măsuri adecvate de notificare a pârâtului despre acțiunea de divorț sau de separare legală, sau dacă acestuia nu i s-au oferit oportunități suficiente pentru a-și prezenta cazul, recunoașterea divorțului sau separării legale poate fi refuzată.

Articolul 9

Statele Contractante pot refuza să recunoască un divorț sau o separare legală, dacă acesta este incompatibil cu o decizie anterioară care stabilește statutul matrimonial al soților.

respectivă fie a fost pronunțată în statul în care se solicită recunoașterea, fie a fost recunoscută sau îndeplinește condițiile necesare pentru recunoaștere din acel stat.

Articolul 10

Statele Contractante pot refuza să recunoască un divorț sau o separare legală, dacă recunoașterea respectivă este în mod vădit incompatibilă cu politicile lor publice (*"ordinea publică"*).

Articolul 11

Un stat care este obligat să recunoască un divorț în conformitate cu prezenta Convenție nu poate împiedica soțul / soția să se recăsătorească pe motiv că legea unui alt stat nu recunoaște divorțul respectiv.

Articolul 12

Procedurile de divorț sau de separare legală din orice Stat Contractant pot fi suspendate, atunci când procedurile referitoare la statutul matrimonial al oricărei părți la căsătorie sunt în așteptarea deciziei venite dintr-un alt Stat Contractant.

Articolul 13

La aplicarea prezentei Convenții pentru divorțuri sau separări legale obținute, sau solicitate a fi recunoscute în Statele Contractante care au, în materie de divorț sau de separare legală, două sau mai multe sisteme juridice aplicabile în unități teritoriale diferite -

- (1) orice referire la legislația statului de origine se interpretează ca referire la legislația din teritoriul în care a fost obținut divorțul sau separarea;
- (2) orice referire la legislația statului în care se solicită recunoașterea se interpretează ca referire la legislația forului; și
- (3) orice referire la domiciliul sau reședința din statul de origine se interpretează ca referire la domiciliul sau reședința de pe teritoriul în care a fost obținut divorțul sau separarea.

Articolul 14

În sensul Articolelor 2 și 3, în cazul în care statul de origine are, în materie de divorț sau de separare legală, două sau mai multe sisteme juridice aplicabile în unități teritoriale diferite -

- (1) Articolul 2, sub-alineatul (3) se aplică în cazul în care ambii soți erau cetățeni ai statului din care face parte unitatea teritorială în care a fost obținut divorțul sau separarea legală, indiferent de reședința obișnuită a soților;
- (2) Articolul 2, sub-alineatele (4) și (5) se aplică în cazul în care petiționarul era cetățean al statului din care face parte unitatea teritorială în care a fost obținut divorțul sau separarea legală.

Articolul 15

În ceea ce privește un Stat Contractant care are, în materie de divorț sau de separare legală, două sau mai multe sisteme juridice aplicabile unor categorii diferite de persoane, orice referire la legislația aceluși stat se interpretează ca referire la sistemul juridic specificat de legislația aceluși stat.

Articolul 16

Atunci când, în sensul prezentei Convenții, este necesar să se facă referire la legislația unui stat, indiferent dacă acesta este sau nu un Stat Contractant, altul decât statul de origine sau statul în care se solicită recunoașterea, și care are, în materie de divorț sau de separare legală, două sau mai multe sisteme juridice cu aplicare teritorială sau personală, se face referire la sistemul specificat de legislația statului respectiv.

Articolul 17

Prezenta Convenție nu împiedică aplicarea într-un Stat Contractant a normelor de drept care sunt mai favorabile pentru recunoașterea divorțurilor și separărilor legale din alte state.

Articolul 18

Prezenta Convenție nu afectează funcționarea altor convenții la care unul sau mai multe State Contractante sunt sau ar putea în deveni părți în viitor, și care cuprind prevederi referitoare la obiectul prezentei Convenții.

Totuși, Statele Contractante trebuie să se abțină de la încheierea altor convenții referitoare la aceleași chestiuni, care sunt incompatibile cu termenii prezentei Convenții, cu excepția existenței unor motive speciale, bazate pe legături regionale sau de alt gen; în pofida unor astfel de convenții, ele se angajează să recunoască, în conformitate cu prezenta Convenție, divorțurile și separările legale acordate în Statele Contractante care nu sunt părți la respectivele alte convenții.

Articolul 19

Statele Contractante pot, nu mai târziu de data ratificării sau aderării, să își rezerve dreptul de -

(1) a refuza să recunoască un divorț sau o separare legală între doi soți care, la momentul divorțului sau separării legale, erau cetățeni ai statului în care se solicită recunoașterea, și ai nici unui alt stat, și pentru care a fost aplicată o altă lege decât cea indicată de normele de drept internațional privat din statul de recunoaștere, cu excepția cazului când rezultatul obținut este același cu cel care ar fi fost obținut prin aplicarea legii indicate de aceste norme;

(2) de a refuza să recunoască un divorț atunci când, la momentul în care acesta a fost obținut, ambele părți locuiau în mod obișnuit în state care nu prevăd divorțul. Un stat care face uz de rezervele menționate în prezentul alineat nu poate refuza recunoașterea prin aplicarea Articolului 7.

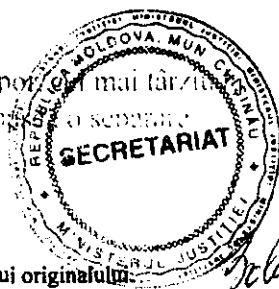
Articolul 20

Statele Contractante ale căror legislație nu prevede divorțul pot, cel mai târziu la momentul ratificării sau aderării, să își rezerve dreptul de a nu recunoaște un divorț, dacă, la data la care acesta a fost obținut, unul dintre soți era cetățean al unui stat a cărui legislație nu prevede divorțul.

Această rezervă va avea efect doar atât timp cât legislația statului care o utilizează nu prevede divorțul.

Articolul 21

Statele Contractante ale căror legislație nu prevede pentru separarea legală pot, cel mai târziu la momentul ratificării sau aderării, să își rezerve dreptul de a refuza să recunoască o separare

legală, dacă, la momentul în care a aceasta fost obținută, unul dintre soți era cetățean al unui Stat Contractant a cărui legislație nu prevede separarea legală.

Articolul 22

Statele Contractante pot, din timp în timp, să declare că anumite categorii de persoane care au cetățenia lor nu trebuie să fie considerate ca resortisanți ai lor în sensul prezentei Convenții.

Articolul 23

Dacă un Stat Contractant are mai mult de un sistem juridic în materie de divorț sau de separare legală, acesta poate, în momentul semnării, ratificării sau aderării, să declare că prezenta Convenție se extinde la toate sistemele sale juridice sau numai la unul sau mai multe dintre acestea, și își poate modifica declarația depunând o altă declarație în orice moment ulterior.

Aceste declarații vor fi notificate la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos, și trebuie să menționeze în mod expres sistemele juridice la care Convenția se aplică.

Statele Contractante pot refuza să recunoască un divorț sau o separare legală în cazul în care, la data la care se solicită recunoașterea, Convenția nu se aplică la sistemul juridic în care a fost obținut divorțul sau separarea legală.

Articolul 24

Prezenta Convenție se aplică indiferent de data la care a fost obținut divorțul sau separarea legală.

Cu toate acestea, un Stat Contractant poate, cel mai târziu la momentul ratificării sau aderării, să își rezerve dreptul de a nu aplica prezenta Convenție unui divorț sau unei separări legale obținut înainte de data la care Convenția va intra în vigoare în ceea ce privește acel stat.

Articolul 25

Orice stat poate, cel mai târziu la momentul ratificării sau aderării sale, să formuleze una sau mai multe rezerve menționate la Articolele 19, 20, 21 și 24 din prezenta Convenție. Nici o altă rezervă nu este permisă.

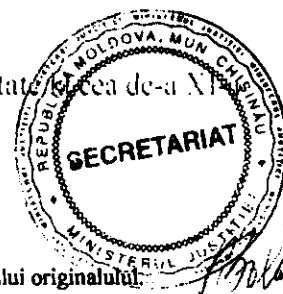
De asemenea, fiecare Stat Contractant poate, atunci când notifică o extindere a Convenției în conformitate cu Articolul 29, să formuleze una sau mai multe dintre rezervele amintite, cu efect limitat la toate sau o parte din teritoriile menționate în extindere.

Fiecare stat contractant poate, în orice moment, să retragă o rezervă pe care a făcut-o. O astfel de retragere va fi notificată la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos.

O astfel de rezervă va înceta să aibă efect în a șazecea zi de la notificarea menționată la alineatul precedent.

Articolul 26

Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnare de către statele reprezentate la cea de-a XI-a Sesiune a Conferinței de la Haga privind Dreptul Internațional Privat.

Ea va fi ratificată, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos.

Articolul 27

Prezenta Convenție intră în vigoare în a șazecea zi de la depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare, prevăzut la al doilea alineat din Articolul 26.

Convenția va intra în vigoare, pentru fiecare stat semnatar care o ratifică ulterior, în a șazecea zi de la depunerea instrumentului său de ratificare.

Articolul 28

Orice stat care nu este reprezentat la cea de-a XI-a Sesiune a Conferinței de la Haga privind Dreptul Internațional Privat, și care este membru al acestei Conferințe, al Organizației Națiunilor Unite sau al unei agenții specializate a Organizației, sau parte la Statutul Curții Internaționale de Justiție, poate adera la prezenta Convenție după ce aceasta a intrat în vigoare în conformitate cu primul alineat al Articolului 27.

Instrumentul de aderare va fi depus la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos.

Pentru un stat care aderă la Convenție, ea va intra în vigoare în a șazecea zi de la depunerea instrumentului său de aderare.

Aderarea va avea efect numai în ceea ce privește relațiile dintre statul care aderă și Statele Contractante care își vor declara acceptul față de aderare. O astfel de declarație va fi depusă la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos; acest Minister va transmite, prin canale diplomatice, o copie certificată fiecăruia dintre Statele Contractante.

Convenția va intra în vigoare, între statul care aderă și statul care și-a declarat acceptul față de aderare, în a șazecea zi de la depunerea declarației de acceptare.

Articolul 29

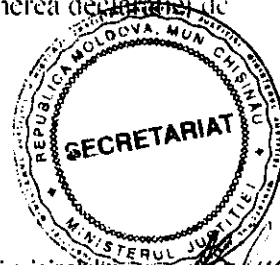
Orice stat poate, în momentul semnării, ratificării sau aderării, să declare că prezenta Convenție se extinde la toate teritoriile pentru ale căror relații internaționale este responsabil, sau la unul sau mai multe dintre ele. O astfel de declarație va avea efect de la data intrării în vigoare a Convenției pentru statul în cauză.

În orice moment ulterior, astfel de extinderi se vor notifica la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos.

Extinderea va avea un efect numai în ceea ce privește relațiile cu acele State Contractante care își vor declara acceptul față de extinderi. O astfel de declarație va fi depusă la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos; acest Minister va transmite, prin canale diplomatice, o copie certificată fiecăruia dintre Statele Contractante.

Extinderea va intra în vigoare, în fiecare caz, după șazece de zile de la depunerea declarației de acceptare.

Articolul 30

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare timp de cinci ani de la data intrării sale în vigoare, în conformitate cu primul alineat al Articolului 27, chiar și pentru statele care au ratificat-o sau au aderat la aceasta ulterior.

Dacă nu a existat nici o denunțare, ea va fi reînnoită în mod tacit la fiecare cinci ani.

Orice denunțare va fi notificată Ministerului Afacerilor Externe al Țărilor de Jos, cu cel puțin șase luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani.

Aceasta poate fi limitată la anumite teritorii în care Convenția se aplică.

Denunțarea va avea efect numai în ceea ce privește statul care a notificat-o. Convenția va rămâne în vigoare pentru celelalte State Contractante.

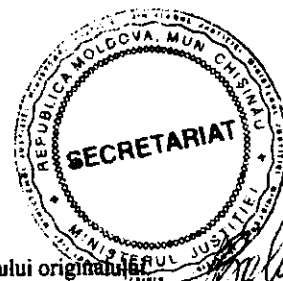
Articolul 31

Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos va notifica statelor menționate la Articolul 26, precum și statelor care au aderat în conformitate cu Articolul 28, următoarele -

- a) semnăturile și ratificările prevăzute la Articolul 26;
- b) data la care prezenta Convenție intră în vigoare, în conformitate cu primul alineat al Articolului 27;
- c) aderările menționate la Articolul 28 și datele de la care acestea vor intra în vigoare;
- d) extinderile prevăzute la Articolul 29, precum și datele de la care acestea vor intra în vigoare;
- e) denunțările menționate la Articolul 30;
- f) rezervele și retragerile menționate la Articolele 19, 20, 21, 24 și 25;
- g) declarațiile menționate la Articolele 22, 23, 28 și 29.

Drept care, subsemnații, fiind legal împuterniciți, au semnat prezenta Convenție.

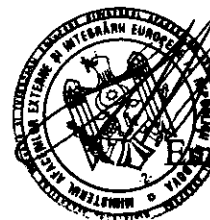
Adoptată la Haga, în prima zi a lunii iunie, anul 1970, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind la fel de autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Guvernului Țărilor de Jos, și din care o copie certificată este transmisă pe cale diplomatică fiecăruia dintre statele reprezentate la cea de-a XI-a Sesiune a Conferinței de la Haga privind Dreptul Internațional Privat.

Prin prezenta, confirm că textul alăturat este o copie certificată a traducerii oficiale a textului în limba moldovenească a Convenției privind recunoașterea divorțurilor și separărilor legale, adoptată la Haga la 1 iunie 1970.

Chișinău, 22 martie 2011

Director a.i. al
Departamentului Drept
Internațional

Evelian BRENICI